

Arrest

nr. 258 331 van 16 juli 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat N. AHMADZADAH
Vlaanderenstraat 4
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 februari 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 januari 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 april 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 28 mei 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. AHMADZADAH, en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 21 mei 2019, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 23 mei 2019 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 29 november 2018 in Bulgarije (Eurodac). Op 6 juni 2019 nam de Dienst Voogdij van de FOD Justitie de beslissing dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek bleek dat hij 20,6 jaar oud was met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.2. Op 28 januari 2021 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 29 januari 2021 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

U werd op 6 augustus 2020 van 9.40 uur tot 12.40 uur gehoord door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS), in aanwezigheid van een tolk die de taal Pashtu machtig is. Uw advocaat, Meester Bektas, was hierbij aanwezig gedurende het volledige gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Afghaanse nationaliteit te bezitten, een soennitische Pashtu te zijn en afkomstig te zijn uit het dorp Chandarabi of Kandar, district Khas Kunar in de provincie Kunar. U zou daar zo'n zes à tien jaar blijven wonen, alvorens u wegens medische redenen richting Peshawar (Pakistan) trok. U woonde er bij uw ooms en zou er op hun aanraden, in tegenstelling tot de rest van uw familie, ook definitief blijven en werken als kleermaker. Toen u in Peshawar was hoorde u van uw vader dat uw broer zich wenste aan te sluiten bij het leger en niet veel later zou ook de taliban dit te weten zijn gekomen. Uw broer werd nog voor hij bij het leger kon gaan in 2013 door hen vermoord en zij eisten dat u zich samen met uw andere broer bij de taliban zou aansluiten. In 2016 verliet u echter Pakistan en keerde u terug naar uw geboortedorp. U zou er samen met uw vader opnieuw als kleermaker aan de slag gaan, maar nog datzelfde jaar zou de taliban uw gezin een dreigbrief bezorgen. Opnieuw eisten ze dat u zich samen met uw broer bij hen zou aansluiten. U zag zich genoodzaakt uw winkel te sluiten en dook enkele maanden onder in uw eigen dorp. Op aanraden van uw vader verliet u samen met uw broer Afghanistan in de tweede, derde of vierde maand van 2017. U hoorde na uw vertrek echter niets meer van uw broer en op 23 mei 2019 diende u in België een eerste verzoek om internationale bescherming in.

Ter staving van uw relaas legde u volgende kopieën neer: uw taskara (identiteitsbewijs) en die van uw vader en grootvader, een foto van uw oudere broer en een brief van de taliban.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, 2009 en HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, Saadi t. Italië, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, NA t. Verenigd Koninkrijk, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Deze samenwerkingsplicht in hoofde van het CGVS bestaat er in de eerste plaats in dat het CGVS nauwkeurige en actuele informatie verzamelt over de algemene omstandigheden in het land van herkomst (HvJ, C-277/11, M.M. t. Ierland, 2012, §§ 65-68; EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 98). Dit vloeit logischerwijze voort uit het feit dat het doel van de procedure voor de toekenning van internationale bescherming er in bestaat na te gaan of een verzoeker al dan niet nood heeft aan internationale bescherming, en bij de beoordeling van deze beschermingsnood niet alleen rekening moet worden gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker, maar ook met algemene

omstandigheden in het land van oorsprong op het tijdstip waarop een beslissing wordt genomen (artikel 48/6, § 5 Vw.).

Wat de persoonlijke omstandigheden betreft, spreekt het voor zich en wijst ook het EHRM er op dat een verzoeker in wezen de enige partij is die in staat is om informatie over zijn persoonlijke omstandigheden te verschaffen. Bijgevolg rust de bewijslast, voor wat de individuele omstandigheden betreft, in beginsel op de schouders van de verzoeker, die zo spoedig mogelijk alle elementen ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming dient neer te leggen (EHRM, J.K. e.a. t. Zweden, nr. 59166/12, 23 augustus 2016, § 96).

In het licht van het voorgaande en overeenkomstig artikel 48/6, § 1, eerste lid Vw. bent u derhalve verplicht om van bij aanvang van de procedure uw volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over uw verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan u is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze relevante elementen omvatten luidens artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet onder meer, doch niet uitsluitend, uw verklaringen en alle documentatie of stukken in uw bezit met betrekking tot uw identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom u een verzoek indient.

Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 6 augustus 2020, p. 1-2).

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw herkomst kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de regio van herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming. Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde herkomst uit het district Khas Kunar, in de provincie Kunar en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel en overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 29 oktober 2019, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u dan wel (na afloop van het gehoor) een taskara (identiteitsbewijs) neer, doch blijkt dit slechts om een kopie te gaan. Dergelijke stukken kunnen echter altijd onderhevig zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk en dragen gezien het weinig officiële karakter aldus amper enige bewijswaarde. Bovendien bleek u niet met zekerheid te kunnen stellen sinds wanneer u deze taskara zou hebben gehad "16-17 of ongeveer 18", hetgeen de authenticiteit ervan niet ten goede komt. Waarom u er pas dan één nodig zou hebben gehad, vlak voor uw vertrek naar België, is evenmin geheel duidelijk en wijst op een zeker gesolliciteerd karakter van het door u neergelegde stuk. Dient hierbij te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afghaanse documenten gezien de graad van corruptie in het land eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg dragen Afghaanse documenten an sich reeds een uiterst geringe bewijswaarde (CGVS, p. 3-5). Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid hoe dan ook een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede kunnen niet alleen vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerde identiteit, maar bestaan er evenzeer ernstige twijfels omtrent uw beweerde leeftijd.

U gaf immers tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u toen op 23 mei 2019 dat u geboren werd op 4 februari 2003 en aldus zestien jaar zou zijn geweest op dat moment. Echter werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 19 mei 2019 reeds een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Hoewel deze beslissing reeds lang werd betekend, tekende u hiertegen nooit beroep aan noch deed u nooit enige moeite om uw bewering dat u minderjarig zou zijn terdege te staven (supra). Wat meer is, toen u bovendien ten gehore op het CGVS werd gevraagd wat uw geboortedatum dan wel zou zijn, bleek u hier amper op te kunnen antwoorden: "Ik ken de datum niet. Ik ben geboren in 1999. 2000. 1999". U stelde verder dat u volgens uw taskara evenwel minderjarig zou zijn, doch doet zulks eigenlijk enkel verder afbreuk aan uw eigen geloofwaardigheid en de bewijswaarde van uw neergelegde document. In elk geval, dat u daar later aan zou toevoegen dat u op aanraden van "mensen" had verklaard minderjarig te zijn opdat u naar school zou worden gestuurd is tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid (CGVS, p. 5-6). Dat u zou aangeven te hebben getracht doelbewust de Belgische asiendiensten te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, is bijzonder frappant en ondergraaft uw geloofwaardigheid in grote mate.

Ten derde wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen met betrekking tot uw verschillende verblijfsplaatsen. Zo verklaarde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u werd geboren in Kunar (Verklaring DVZ, p. 6) en ook wanneer u dezelfde vraag werd gesteld op het CGVS verklaarde u in eerste instantie aldaar te zijn geboren. Vreemd genoeg zou u later opmerken dat u in Peshawar (Pakistan) werd geboren en gevraagd dit te bevestigen antwoordde u positief, hetgeen niet geheel ernstig is. U wijzigde uw verklaringen nadien toen u stelde in Kunar te zijn geboren, doch leek u zich later (opnieuw) te verspreken toen u naar uw adres in Pakistan werd gevraagd: "Haji-camp, de plaats waar ik geboren werd, Haji-camp, Hareeb Abad, nummer 2". Ofschoon u zichzelf (opnieuw) corrigeerde en bevestigde in Kunar te zijn geboren overtuigen dergelijke verklaringen allerminst. Wat er ook van zij, u meende ten aanzien van de DVZ ook "altijd" in Kunar te hebben gewoond, met uitzondering van een periode van "+- zes jaar", toen u bij uw ooms in Peshawar verbleef. Het is dan ook des te opmerkelijk dat u ten aanzien van het CGVS plots zou verklaren dat u "7-8-9 jaar oud" was toen u Kunar verliet en zelfs negen à tien jaar in Peshawar zou hebben verbleven. U dan ook gewezen op dit opmerkelijke verschil antwoordde u nogal laconiek: "6-7-8-9-10 jaar" en opgemerkt dat u destijds ook verhuisde om er te werken als kleermaker, terwijl u heden medische redenen aanhaalde, kon u ook hierover niet overtuigen. Hoe dan ook meende u in 2016 te zijn teruggekeerd richting Afghanistan en meende u "ongeveer één jaar" in Kunar te hebben gewoond. Opnieuw, waarom u ten aanzien van de DVZ opmerkte duidelijk langer dan één jaar te zijn teruggekeerd is niet ernstig en u hier op gewezen wijzigde u andermaal uw verklaringen: "Ik zei één jaar, geen twee, ongeveer veertien of vijftien maanden" (CGVS, p. 5-8). In elk geval, u dan ook gevraagd wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten, meende u (eerder vaag) dat dit in de "tweede-derde-vierde maand van 2017" moet zijn geweest. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ nog tot juni 2018 in Afghanistan had gewoond bleek u dit niet te kunnen verklaren en antwoordde u eerder vaag: "Ik verliet ons huis, Afghanistan twee jaar geleden. Of drie jaar geleden". Dat u overigens geen enkele plek zou kunnen benoemen die u vanaf uw dorp in Afghanistan én Iran zou zijn gepasseerd op weg naar België, doet overigens vermoeden dat u op een andere manier (en wellicht ook een ander moment) hebt gereisd, dan u beweert (CGVS, p. 25-26 & Verklaring DVZ p. 6). Het hoeft dan ook geen betoog dat bovenstaande vage en tegenstrijdige verklaringen uw geloofwaardigheid allerminst ten goede komen.

Wat er ook van zij, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering recent afkomstig te zijn uit Kunar (quod non), was uw kennis over uw beweerde herkomstregio ook eerder beperkt voor iemand die er toch een groot deel van zijn leven zou hebben gewoond. Zo hanteerde u (vreemd genoeg) steevast de Westerse/Gregoriaanse kalender toen u naar bepaalde data werd gevraagd en gesteld of u dan met de Afgaanse kalender vertrouwd was, bleek dit niet het geval. U merkte nogal vreemd genoeg op dat u geboren werd in "1396. 1395" – 2016-2018 volgens de Gregoriaanse kalender, eerder bevreemdend. U kon zich verder slechts zeven maanden van de Afgaanse kalender herinneren en welke de winter- en zomermaanden waren wist u niet. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou u ginds niet lang verbleven hebben overtuigt allerminst. Immers verklaarde u zelf (ofschoon allerminst eenduidig) een groot deel van uw jeugd te hebben doorgebracht in Afghanistan en ook nog na uw terugkeer ruim een jaar aldaar te hebben verbleven. Dat u dan zelfs met dergelijke basisbeginselen niet vertrouwd zou zijn, lijkt dan ook allerminst ernstig. Hoe dan ook werd u gepolst naar de aanwezigheid van eventuele ziekenhuizen in de buurt, meende u wel dat er twee waren, al kon u hun namen niet herinneren. U gevraagd aan welke districten uw eigen district dan zou grenzen noemde u er correct drie, al bleek u Narang te zijn vergeten.

Welke de districtscentra dan waren van de districten die u wel wist te benoemen, bleek u te zijn ontglipt. U vergat verder Nangarhar te vermelden toen u werd gevraagd naar aangrenzende provincies en op de vraag welke districten van Nangarhar zouden grenzen aan Khas Kunar, meldde u enkel Kuz Kunar. U had dan wel gehoord van Goshta, maar of dit nu een provincie of een district was, leek u pas na enige deliberatie met zekerheid te kunnen stellen. U wist verder slechts vier provincies te benoemen in Afghanistan en welke de hoofdsteden van deze provincies waren, wist u dan weer helemaal niet. U beweerde daarnaast dat er een school zou worden gebouwd in uw district, maar hoe die heette wist u niet. Evenmin had u weet van andere scholen, noch kon u er ook maar één bij naam noemen. U beweerde bij uw terugkeer naar Afghanistan als kleermaker aan de slag te gaan en gevraagd hier meer over te vertellen, bleef u bijzonder karig met informatie. U dan, bijvoorbeeld, gevraagd waar u uw stoffen vandaan haalde antwoordde u nogal weinig afdoende dat uw vader die ging kopen, maar waar dat was, wist u evenmin. U stelde dat het de bazaar van Arazai was, maar hoe die heette, wist u niet. Zo ook gevraagd welke kleren u maakte antwoordde u "We noemen het kleren" en gepolst naar de typische benamingen voor de Afgaanse klederdracht, moest u het antwoord vreemd genoeg schuldig blijven. U beweerde opmerkelijk genoeg ook altijd te worden betaald in "roepies" en gevraagd hoeveel Afghani 100 roepies was, antwoordde u nogal bevreemdend "100 roepies van uw land". U verder gevraagd naar de leiders in uw district noemde u vijf leden van de 'jirga', maar veel informatie over deze personen had u niet. U benoemde verder een zekere "Zewarsha Sadat" als het districtshoofd, maar sinds wanneer hij die functie uitoefende wist u niet. U had verder geen enkele informatie over hem en ook over Nazir, volgens u de politiecommandant, kon u niets kwijt. U wist verder geen enkel andere prominente inwoner van Khas Kunar te benoemen. Dat u dan wel bepaalde namen zou kunnen noemen, doch het u steevast aan verdere informatie ontbrak, overtuigt allerm minst en wijst op een zeker ingestudeerd karakter van uw verklaringen. U had geen idee wie de leiders van de taliban waren in Khas Kunar en over de "kleine leiders" die u dan wel benoemde, wist u dan weer niets te vertellen. U gevraagd of Daesh aanwezig was in uw district, meende u dat dat het geval was, doch onder welke naam zij in Afghanistan opereren wist u niet. U tot slot gevraagd naar recente incidenten vlak voor uw vertrek stelde u dat een familielid ooit een meisje had ontvoerd en hij gedood werd, doch hoe het slachtoffer heette, wist u niet. U haalde verder aan dat Daesh ooit naar 'Charbel' zou zijn gekomen, maar wanneer dat was, wist u niet beter te plaatsen dan "drie jaar geleden". Vreemd genoeg bleek u zich verder niets meer te herinneren en pas toen u werd gewezen op de (nochtans frequente) aanvallen vanuit Pakistan, bleek u zich deze plots voor de geest te kunnen halen. U meende zich verder een aardbeving te herinneren, doch wist ook deze (weinig verrassend) niet beter te situeren dan "drie jaar geleden" (CGVS, 5,8, 12-13, 16-18, 22, 23-24, 27-29). Bovenstaande gebrekkige verklaringen overtuigen allerm minst en aldus blijkt uit bovenstaande dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst en uw meeste recente verblijfplaatsen, waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

Echter, de ongeloofwaardigheid van uw relaas zou ook blijken uit volgende tegenstrijdige en weinig overtuigende verklaringen. Zo meende u dat uw problemen startten na de dood van uw broer, maar gevraagd wanneer hij het leven zou hebben gelaten kon u dit niet beter plaatsen dan 2013 "ongeveer". Daargelaten u geen enkel stuk neerlegde ter staving van zijn overlijden en dit aldus niets meer dan een blote bewering is, bleek u ook maar weinig over zijn wedervaren te kunnen vertellen. Zo zou hij zich willen aansluiten bij het leger, maar zou de taliban hier weinig zin in hebben gehad. Om te verklaren hoe zij dat te weten zouden zijn gekomen verwees u nogal vaag naar het bestaan van spionnen in Afghanistan en gepolst hoe u zeker wist dat de taliban hiervoor verantwoordelijk waren, meende u dat zij eisten dat u zich samen met uw andere broer bij hen zou aansluiten. Vreemd genoeg zou uw familie nooit hulp hebben gezocht voor deze problemen en waarom de taliban, die uw familie toch als vijand zag, u zou willen rekruteren, bleek ook u niet te kunnen verklaren. Wat er ook van zij, u stelde te zijn teruggekeerd naar Afghanistan (supra), doch dat u dergelijk risico zou lopen gezien u aldaar door de taliban werd gezocht, raakt werkelijk kant noch wal. Wat er ook van zij, u beweerde dat zij u een brief zouden bezorgen, maar wanneer dit was, bleek u niet beter te kunnen plaatsen dan "ongeveer in 2016". Wie zij waren wist u evenmin en waarom u nog enkele maanden zou wachten alvorens Afghanistan definitief te verlaten, is evenmin logisch. Zo ook is het weinig logisch dat uw ene broer, die in tegenstelling tot u altijd in Afghanistan zou hebben gewoond, nooit eerder het land zou zijn ontvlucht. Wat er ook van zij, dat u bij uw inschrijving als niet-begeleide minderjarige vluchteling slechts één broer zou vermelden (A.N.) is niet ernstig en ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook compleet (CGVS, p. 19-22). Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen overtuigen allerm minst, zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen ook de geloofwaardigheid van uw relaas compleet.

U hebt dus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst

een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegde ter staving van uw relaas werden reeds grotendeels besproken en vermogen niet bovenstaande appreciatie in positieve zin te wijzigen. Documenten hebben hoe dan ook slechts een ondersteunende functie, namelijk het vermogen om een plausibel relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten geenszins de geloofwaardigheid van een, in casu, ongeloofwaardig relaas herstellen. Bovendien kan zoals eerder opgemerkt weinig tot geen bewijswaarde worden toegekend aan dergelijke kopieën daar deze altijd onderhevig kunnen zijn aan mogelijk knip- en plakwerk. Dient hierbij nog te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afghaanse documenten, gezien de graad van corruptie in het land, eenvoudig kunnen worden verkregen of nagemaakt.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt omwille van de algemene veiligheidssituatie in het land van herkomst. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen.

Het aantonen van uw plaatsen van eerder verblijf vóór uw komst naar België is daarenboven ook in een ander opzicht cruciaal voor de beoordeling van uw nood aan internationale bescherming. Bij een jarenlang verblijf in het buitenland valt immers niet uit te sluiten dat u reeds in een derde land reële bescherming geniet in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 1° Vw., of dat dit land als een veilig derde land in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 2° Vw. kan beschouwd worden, waardoor de noodzaak aan en het recht op een subsidiaire beschermingsstatus in België komen te vervallen.

Rekening houdend met het gegeven dat het geweldsniveau en de impact van het conflict in Afghanistan regionaal significant verschillend is (zie het EASO Country of Origin Information Report : Afghanistan Security Situation – september 2020, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/easo_coi_report_afghanistan_security_situation_20200928.pdf en <https://www.cgvs.be/nl>), en het gegeven dat vele Afghanen binnen Afghanistan om diverse redenen migreren naar andere regio's, kan u, met betrekking tot de vraag of u bij terugkeer een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar uw Afghaanse nationaliteit, doch moet u enig verband met uw persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). U bent er met andere woorden toe gehouden om zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon te leveren door duidelijkheid te scheppen over uw beweerde plaatsen van eerder verblijf binnen en buiten Afghanistan.

U werd daarom tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 6 augustus 2020 uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asiolverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en beweerde regio van herkomst in Afghanistan (CGVS, p. 29). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de

mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust.

Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielaanvraag raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Volledigheidshalve dient nog opgemerkt te worden dat het niet aan het CGVS toekomt om te speculeren over uw verblijfplaatsen binnen en buiten Afghanistan, noch over het element of u afkomstig bent van een regio waar geen risico aanwezig is (RvV 9 juni 2017, nr. 188 193). De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen moet evenmin bewijzen dat uw verklaringen over uw persoonlijke omstandigheden onwaar zouden zijn, en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Het is daarentegen uw taak om uw verzoek om internationale bescherming te staven en dit geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. Het komt bijgevolg aan u toe om de verschillende elementen van uw aanvraag toe te lichten en alle elementen die de met het onderzoek van het verzoek belaste instantie relevant acht voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming, aan te reiken. Uit wat voorafgaat blijkt dat u hierin manifest faalt.

Het CGVS erkent dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het ertoe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer. De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de rechtspleging

Waar verzoeker in het opschrift van zijn verzoekschrift stelt dat hij een “*verzoekschrift tot schorsing en nietigverklaring*” bij de Raad indient, merkt de Raad op dat hij een hervormingsbevoegdheid heeft in voorliggend beroep overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet en dat hij eerst zal onderzoeken of hij de bestreden beslissing kan bevestigen of hervormen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen:

“artikel 3 EVRM, schending artikelen 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, artikel 4.3 (c) van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004, artikel 27 van het Koninklijk besluit van 11 maart 2003, artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen (‘Vluchtelingenconventie’) schending van de algemene motiveringsplicht, het

zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, gelijkheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur, en de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, en de rechten van de verdediging, schending artikel 15 van de richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011”.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing ten onrechte oordeelt dat hij zijn vrees voor vervolging niet aannemelijk maakt. Hij geeft hierbij een korte theoretische toelichting over de algemene beginselen van behoorlijk bestuur en meent dat de motieven van de bestreden beslissing niet volstaan om de beslissing te dragen. Uit zijn verklaringen blijkt immers duidelijk dat hij voldoende redenen heeft om minstens te vermoeden dat zijn leven in gevaar is in Afghanistan. Verzoeker geeft tevens een korte theoretische toelichting over het begrip ‘gegronde vrees voor vervolging’ en de definitie van het begrip vluchteling zoals gedefinieerd in artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en past de elementen van deze definitie toe.

Betreffende de motivering in de bestreden beslissing, dat hij niet voldoet aan zijn medewerkingsplicht en er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde regio van herkomst, licht verzoeker eerst toe als volgt:

“Verzoeker stelt vast dat de verwerende partij in de bestreden beslissing geen betwistingen opwerpt de Afghaanse nationaliteit van verzoeker.

Verder stelt verzoeker vast dat de verwerende partij zelf niet voldoende heeft meegewerkt. In de eerste plaats dient verzoeker op te werpen dat uit de bestreden beslissing niet blijkt dat de verwerende partij verzoekers verblijf in Pakistan voldoende heeft onderzocht. De verwerende partij kan onmogelijk verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn recente verblijf in zijn regio ernstig onderzoeken zonder daarbij rekening te houden met verzoekers verklaringen aangaande zijn vertrek uit Afghanistan en diens verblijf in Pakistan.

Het is het beperkt onderzoek van de verwerende partij dat bekritiseerd dient te worden aangezien verzoeker wel degelijk heeft meegewerkt. Indien er vage en/of weinig aannemelijke verklaringen zouden zijn afgelegd dan is dit het gevolg van het gebrekkig onderzoek van de verwerende partij inzake verzoekers verschillende verblijfplaatsen.

Uit de verklaringen van verzoeker blijkt duidelijk dat verzoeker een lang verblijf heeft gekend in Pakistan. In 2016 zou hij Pakistan hebben verlaten en teruggekeerd zijn naar Afghanistan. Hierna ontvluchtte hij Afghanistan twee of drie jaar geleden (verklaringen CGVS). Verzoeker stelt vast dat deze informatie niet ernstig wordt betwist in de bestreden beslissing. De verwerende partij werpt een aantal tegenstrijdigheden op die eigenlijk geen tegenstrijdigheden zijn. Het is logisch dat verzoeker op het CGVS meer informatie kan verschaffen dan bij de DVZ.

Gelet op verzoekers kort verblijf in Afghanistan is zijn kennis met betrekking tot zijn herkomstregio voldoende en geenszins beperkt zoals de verwerende partij poneert. Bij het CGVS verklaarde verzoeker immers dat hij jong was (7-8-9 jaar oud) toen hij Kunar verliet en dat hij negen à tien jaar in Peshawar heeft verbleven. De overige argumenten van de verwerende partij inzake de herkomst van verzoeker (inzake de Afghaanse kalender en munteenheid) zijn irrelevant aangezien verzoekers Afghaanse nationaliteit niet lijkt te worden betwist door de verwerende partij.

Daar waar de verwerende partij opwerpt dat verzoeker geen enkel origineel en overtuigend stuk neerlegde ter staving van zijn identiteit, wenst verzoeker op te merken dat hij een kopie neerlegde van zijn taskara. Dat het om een kopie gaat is niet voldoende om te twijfelen aan de authenticiteit ervan. De verwerende partij kan immers een aantal gegevens nagaan op de taskara.

Verder stelt de verwerende partij dat er niet alleen vraagtekens kunnen worden geplaatst bij verzoekers beweerde identiteit, maar dat er ook ernstige twijfels bestaan omtrent zijn beweerde leeftijd. Verzoeker heeft geenszins de Belgische asiendiensten willen misleiden, aangezien hij zelf kwetsbaar is en dan ook beïnvloed is geweest door ‘mensen’. Wat wel opvalt is dat verzoeker stelt ‘Ik ken de datum niet’. De verwerende partij had hierbij dan ook rekening moeten houden met het kwetsbare profiel van verzoeker, zodat een verschoningsgrond kon worden aangenomen in plaats van verzoekers identiteit in vraag te stellen.”

Verzoeker citeert verder nog uit rechtspraak van de Raad en de Raad van State met betrekking tot de beschermingsnaden van Afghanen die sinds geruime tijd naar het buitenland zijn gevlucht. Hij voert aan dat de commissaris-generaal onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn kwetsbaarheid en verblijf in Pakistan en dus voorbijgaat aan het feit dat hij behoort tot een bepaalde sociale groep van Afghaanse jongemannen die een lang verblijf kennen in Pakistan en die de normen en tradities in de Afghaanse samenleving zullen schenden. De gevolgen van zijn verblijf in Pakistan zijn niet voldoende onderzocht, aldus verzoeker.

Hij citeert uit objectieve informatie van MPI, AREU en Asyls en voert aan dat hieruit blijkt dat het onderzoek van de commissaris-generaal zeer beperkt is geweest en dat de commissaris-generaal de bevindingen van deze informatie diende te toetsen aan verzoekers verklaringen, *quod non*. Hij meent dan ook dat het vaststaat dat hij tot een bepaalde sociale groep behoort en de commissaris-generaal minstens verplicht was om dit onderdeel afdoende te motiveren en de gevolgen van zijn verblijf in Pakistan te analyseren met het oog op de hervestiging in Afghanistan.

Verzoeker besluit dat het onredelijk is om op basis van de motieven in de bestreden beslissing tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas te besluiten. De commissaris-generaal kon hoogstens twijfel weerhouden over verzoekers relaas, doch kon niet tot de algehele ongeloofwaardigheid van zijn vrees besluiten. *In casu* meent verzoeker dat, rekening houdende met de concrete invulling van de bewijslast in asielzaken en de vervulde voorwaarde van mogelijke en coherente verklaringen die niet in tegenstrijd zijn met algemeen gekende feiten, de commissaris-generaal "*het voordeel van de twijfel*" had kunnen en moeten toekennen.

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoeker een nood heeft aan internationale bescherming.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn relaas aannemelijk te maken. Van een verzoeker om internationale bescherming mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek naar zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de instantie kan beslissen over dit verzoek. De medewerkingsplicht vereist dus van verzoeker dat hij zo gedetailleerd en correct mogelijk informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. Van verzoeker worden correcte en coherente verklaringen verwacht en waar mogelijk ook documenten over zijn identiteit en nationaliteit, leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, plaats(en) van eerder verblijf en de afgelegde reisroute.

Verzoeker benadrukt in zijn verzoekschrift dat hij een kopie van zijn taskara heeft neergelegd ter staving van zijn identiteit en dat het feit dat dit slechts een kopie betreft, onvoldoende is om te twifelen aan de authenticiteit van dit document, gezien de commissaris-generaal een aantal gegevens kan nagaan op de taskara. De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal een zeer ruime appreciatiebevoegdheid bezit aangaande de bewijswaarde van de aan hem voorgelegde documenten. Ook om andere redenen dan hun eventuele valsheid kan hij aan deze stukken iedere bewijswaarde ontzeggen. De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat de bewijswaarde van de neergelegde kopie van zijn taskara relatief is gezien de inhoud ervan gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren is. Verzoeker gaat er met zijn verweer in het verzoekschrift bovendien nog aan voorbij dat in de bestreden beslissing tevens omwille van andere redenen bewijswaarde aan het neergelegde document wordt ontzegd, gezien de beslissing nog terecht motiveerde dat (i) verzoeker niet met zekerheid kon zeggen sinds wanneer hij zijn taskara in bezit had, (ii) uit het feit dat hij deze taskara slechts bekam vlak voor zijn vertrek naar België blijkt dat het document een gesolliciteerd karakter heeft en (iii) uit de beschikbare landeninformatie kan blijken dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. Aldus motiveerde de bestreden beslissing terecht dat verzoeker geen origineel en overtuigend stuk neerlegde ter staving van zijn identiteit. De Raad merkt bovendien nog op dat verzoeker geen overtuigende verklaring heeft gegeven waarom hij geen originele documenten kan bijbrengen ter staving van zijn identiteit. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud immers dat hij niemand had in Afghanistan die hem zijn originele documenten kon verzenden (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4), doch stelde vervolgens dat hij wel aan zijn buurman kon vragen om hem de documenten op

te sturen (*Ibid.*). Bovendien leeft verzoekers gezin nog steeds in zijn dorp (*Ibid.*, p. 9) en verklaarde hij dat er ook zonen van zijn oom langs vaderszijde wonen (*Ibid.*, p. 12).

Dat verzoeker weldegelijk in de mogelijkheid is om documenten te bekomen uit Afghanistan blijkt uit het feit dat hij ter terechtzitting wel degelijk documenten neerlegt afkomstig uit Afghanistan. Aldus is de Raad van oordeel dat verzoeker geen bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken van zijn origineel identiteitsbewijs. Gelet op het geheel van voorgaande vaststellingen, treedt de Raad de commissaris-generaal dan ook bij dat het ontbreken van een origineel en overtuigend identiteitsbewijs verzoekers algehele geloofwaardigheid ondergraaft.

Dit geldt te meer gezien verzoeker middels zijn verklaringen evenmin een zicht biedt op zijn identiteit, nu uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ongeloofwaardige verklaringen heeft afgelegd over zijn leeftijd. Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat bij de beoordeling van zijn valse verklaringen over zijn leeftijd rekening dient te worden gehouden met zijn kwetsbaar profiel en dat hij beïnvloed werd door 'mensen'. De Raad merkt op dat verzoeker geenszins aantoonbaar dat hij dermate kwetsbaar was bij zijn aankomst in België dat dit een verschoning kan bieden voor zijn misleidende verklaringen. Van een verzoeker om internationale bescherming mag immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij de instanties belast met het onderzoek naar het verzoek om internationale bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten. Verzoeker is bovendien zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij zelf aflegt en achteraf ongunstig gebleken adviezen van derden kunnen zijn bedrieglijke verklaringen niet toedekken. Zowel bij aanvang van de procedure als tijdens het persoonlijke onderhoud werd verzoeker meermaals uitdrukkelijk gewezen op het belang van zijn verklaringen en de plicht de waarheid te vertellen. Aan het feit dat verzoeker zich wendt tot de autoriteiten in België teneinde er een status van internationale bescherming te bekomen is voorts inherent het vertrouwen verbonden in de autoriteiten waaraan hij de bescherming vraagt. Dit geldt temeer nu verzoeker bij aanvang van de procedure verklaarde dat hij een verzoek om internationale bescherming in België indiende, omdat hij hoorde dat België beter was dan andere landen (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 11), zodat te meer kan worden verwacht dat hij voor de Belgische instanties correcte verklaringen aflegt over zijn identiteit. Waar verzoeker nog aanvoert dat hij verklaard had dat hij zijn geboortedatum niet kende, merkt de Raad op dat dit gegeven geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoeker weldegelijk gepoogd heeft om de Belgische instanties te misleiden omtrent zijn leeftijd, nu hij zelf aangeeft dat hij op aanraden van derden verklaarde dat hij minderjarig was. Aldus is de Raad van oordeel dat het verweer in het verzoekschrift geen afdoende verschoning biedt voor verzoekers misleidende verklaringen omtrent zijn leeftijd. De vaststelling dat verzoeker valse verklaringen aflegde over zijn werkelijke leeftijd, wat een relevant element is voor een correcte inschatting van zijn nood aan internationale bescherming, is andermaal nefast voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

Uit de pertinente en correcte motivering in de bestreden beslissing blijkt bovendien dat verzoeker ook geen zicht wenst te bieden op zijn verblijfplaatsen voor zijn vertrek naar België en zijn werkelijke regio van herkomst in Afghanistan, gelet op de vaststellingen dat (i) hij tegenstrijdige verklaringen afgelegd heeft met betrekking tot zijn verblijfplaatsen en (ii) zijn kennis van zijn vermeende herkomstregio in Afghanistan te beperkt is voor iemand die verklaart er een groot deel van zijn leven te hebben gewoond.

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift aan dat er onvoldoende onderzoek werd gevoerd naar zijn verblijf in Pakistan, hoewel hiermee rekening dient te worden gehouden bij de beoordeling van zijn verklaringen omtrent zijn recent verblijf in zijn regio van herkomst in Afghanistan. De Raad wijst er in dit verband op dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker uitgebreid ondervraagd werd over zijn verblijf in Pakistan (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6-7, 10-11), zodat hij niet *in concreto* aantoonbaar dat hier onvoldoende onderzoek naar werd gevoerd. Daarenboven merkt de Raad nog op dat verzoeker dit voorgehouden verblijf in Pakistan niet staft aan de hand van documenten. Dit klemt te meer nu in de bestreden beslissing terecht werd vastgesteld dat verzoeker bij aanvang van de procedure en tijdens het persoonlijk onderhoud tegenstrijdige verklaringen aflegde met betrekking tot zijn verblijfplaatsen voor zijn komst naar België, waaronder over zijn verblijf in Pakistan. In tegenstelling tot hetgeen verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, kan uit zijn verklaringen niet blijken dat hij tijdens het persoonlijk onderhoud enkel meer informatie gaf dan hij reeds had gegeven tijdens het interview bij aanvang van de procedure. De Raad is aldus van oordeel dat de bestreden beslissing op een terechte wijze tegenstrijdigheden heeft vastgesteld in verzoekers verklaringen.

Hoe dan ook merkt de Raad op dat verzoekers vermeende langdurig verblijf in Pakistan geen afdoende verschoning biedt voor zijn lacunaire kennis met betrekking tot zijn herkomstregio in Afghanistan. Uit zijn verklaringen blijkt immers dat hij tot zijn achtste of negende (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 6) in het dorp Kandahar gewoond heeft en vanaf 2016 ongeveer veertien à vijftien maanden

opnieuw in het dorp heeft verbleven, waar zijn ouders nog steeds verblijven en waarmee hij in contact staat (*Ibid.*, p. 8). Aldus kan van verzoeker weldegelijk worden verwacht dat hij in staat is om zijn regio van herkomst in Afghanistan toe te lichten en door middel van vragen over zijn geografische en sociopolitieke kennis zijn bekendheid kan aantonen met zijn streek van herkomst en zijn sociale en maatschappelijke omgeving. Zijn geografische, maatschappelijke en sociopolitieke kennis is echter ontoereikend. Verzoeker kan verder niet gevolgd worden waar hij stelt dat de argumenten van de commissaris-generaal inzake zijn lacunaire kennis van de Afghaanse kalender en de munteenheid irrelevant zijn, nu zijn Afghaanse nationaliteit niet wordt betwist. Uit verzoekers lacunaire kennis op deze punten blijkt immers genoegzaam dat verzoeker geheel niet bekend is met de Afghaanse maatschappij, hetgeen afbreuk doet aan zijn verklaringen dat hij er een groot deel van zijn leven heeft doorgebracht in zijn beweerde regio van herkomst. Het verweer in het verzoekschrift doet dan ook geen afbreuk aan de pertinente en correcte vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan terecht werd besloten dat verzoeker zijn voorgehouden verblijf in zijn vermeende regio van herkomst in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

Volgende motivering in de bestreden beslissing is pertinent, correct en vindt steun in het administratief dossier en wordt, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad:

“Het CGVS kan echter geen geloof hechten aan uw beweerde herkomst uit het district Khas Kunar, in de provincie Kunar en wel om volgende redenen.

Ten eerste legde u geen enkel origineel en overtuigend stuk neer ter staving van uw identiteit. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS dd. 29 oktober 2019, p. 1), werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker een essentieel element in zijn verzoek om internationale bescherming én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Ter staving van uw identiteit legde u dan wel (na afloop van het gehoor) een taskara (identiteitsbewijs) neer, doch blijkt dit slechts om een kopie te gaan. Dergelijke stukken kunnen echter altijd onderhevig zijn (geweest) aan mogelijk knip- en plakwerk en dragen gezien het weinig officiële karakter aldus amper enige bewijswaarde. Bovendien bleek u niet met zekerheid te kunnen stellen sinds wanneer u deze taskara zou hebben gehad “16-17 of ongeveer 18”, hetgeen de authenticiteit ervan niet ten goede komt. Waarom u er pas dan één nodig zou hebben gehad, vlak voor uw vertrek naar België, is evenmin geheel duidelijk en wijst op een zeker gesolliciteerd karakter van het door u neergelegde stuk. Dient hierbij te worden opgemerkt dat uit toegevoegde informatie ook nog eens blijkt dat allerhande Afghaanse documenten gezien de graad van corruptie in het land eenvoudig kunnen worden verkregen of worden nagemaakt. Bijgevolg dragen Afghaanse documenten an sich reeds een uiterst geringe bewijswaarde (CGVS, p. 3-5). Het ontbreken van een origineel identiteitsbewijs ondermijnt uw geloofwaardigheid hoe dan ook een eerste keer daar u het CGVS geen duidelijk zicht geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

*Ten tweede kunnen niet alleen vraagtekens worden geplaatst bij uw beweerde identiteit, maar bestaan er evenzeer ernstige twijfels omtrent uw beweerde leeftijd. U gaf immers tijdens uw inschrijving bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u op het ogenblik van het interview minderjarig zou zijn. Zo verklaarde u toen op 23 mei 2019 dat u geboren werd op 4 februari 2003 en aldus zestien jaar zou zijn geweest op dat moment. Echter werd vastgesteld op basis van een medisch onderzoek, uitgevoerd door het Universitair Ziekenhuis St-Rafaël, dat uw minimumleeftijd hoger zou liggen dan u beweerde. Uit dat onderzoek is immers gebleken dat u op 19 mei 2019 reeds een leeftijd had van ouder dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar met een standaarddeviatie van 2 jaar een goede schatting is. Hoewel deze beslissing reeds lang werd betekend, tekende u hiertegen nooit beroep aan noch deed u nooit enige moeite om uw bewering dat u minderjarig zou zijn terdege te staven (*supra*). Wat meer is, toen u bovendien ten gehore op het CGVS werd gevraagd wat uw geboortedatum dan wel zou zijn, bleek u hier amper op te kunnen antwoorden: “Ik ken de datum niet. Ik ben geboren in 1999. 2000. 1999”. (...) In elk geval, dat u daar later aan zou toevoegen dat u op aanraden van “mensen” had verklaard minderjarig te zijn opdat u naar school zou worden gestuurd is tekenend voor uw absoluut gebrek aan oprechtheid (CGVS, p. 5-6). Dat u zou aangeven te hebben getracht doelbewust de Belgische asiendiensten te misleiden door zich jonger voor te doen dan u in werkelijkheid bent, is bijzonder frappant en ondergraaft uw geloofwaardigheid in grote mate.*

Ten derde wordt uw geloofwaardigheid verder ondermijnd door vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen met betrekking tot uw verschillende verblijfsplaatsen. Zo verklaarde u ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken dat u werd geboren in Kunar (Verklaring DVZ, p. 6) en ook wanneer u dezelfde vraag werd gesteld op het CGVS verklaarde u in eerste instantie aldaar te zijn geboren. Vreemd genoeg zou u later opmerken dat u in Peshawar (Pakistan) werd geboren en gevraagd dit te bevestigen antwoordde u positief, hetgeen niet geheel ernstig is.

U wijzigde uw verklaringen nadien toen u stelde in Kunar te zijn geboren, doch leek u zich later (opnieuw) te verspreken toen u naar uw adres in Pakistan werd gevraagd: "Haji-camp, de plaats waar ik geboren werd, Haji-camp, Hareeb Abad, nummer 2". Ofschoon u zichzelf (opnieuw) corrigeerde en bevestigde in Kunar te zijn geboren overtuigen dergelijke verklaringen allerm minst. Wat er ook van zij, u meende ten aanzien van de DVZ ook "altijd" in Kunar te hebben gewoond, met uitzondering van een periode van "+-zes jaar", toen u bij uw ooms in Peshawar verbleef. Het is dan ook des te opmerkelijk dat u ten aanzien van het CGVS plots zou verklaren dat u "7-8-9 jaar oud" was toen u Kunar verliet en zelfs negen à tien jaar in Peshawar zou hebben verbleven. U dan ook gewezen op dit opmerkelijke verschil antwoordde u nogal laconiek: "6-7-8-9-10 jaar" en opgemerkt dat u destijds ook verhuisde om er te werken als kleermaker, terwijl u heden medische redenen aanhaalde, kon u ook hierover niet overtuigen. Hoe dan ook meende u in 2016 te zijn teruggekeerd richting Afghanistan en meende u "ongeveer één jaar" in Kunar te hebben gewoond. Opnieuw, waarom u ten aanzien van de DVZ opmerkte duidelijk langer dan één jaar te zijn teruggekeerd is niet ernstig en u hier op gewezen wijzigde u andermaal uw verklaringen: "Ik zei één jaar, geen twee, ongeveer veertien of vijftien maanden" (CGVS, p. 5-8). In elk geval, u dan ook gevraagd wanneer u Afghanistan zou hebben verlaten, meende u (eerder vaag) dat dit in de "tweede-derde-vierde maand van 2017" moet zijn geweest. U er dan ook op gewezen dat u ten aanzien van de DVZ nog tot juni 2018 in Afghanistan had gewoond bleek u dit niet te kunnen verklaren en antwoordde u eerder vaag: "Ik verliet ons huis, Afghanistan twee jaar geleden. Of drie jaar geleden". Dat u overigens geen enkele plek zou kunnen benoemen die u vanaf uw dorp in Afghanistan én Iran zou zijn gepasseerd op weg naar België, doet overigens vermoeden dat u op een andere manier (en wellicht ook een ander moment) hebt gereisd, dan u beweert (CGVS, p. 25-26 & Verklaring DVZ p. 6). Het hoeft dan ook geen betoog dat bovenstaande vage en tegenstrijdige verklaringen uw geloofwaardigheid allerm minst ten goede komen.

Wat er ook van zij, mocht er nog enig geloof worden gehecht aan uw bewering recent afkomstig te zijn uit Kunar (quod non), was uw kennis over uw beweerde herkomstregio ook eerder beperkt voor iemand die er toch een groot deel van zijn leven zou hebben gewoond. Zo hanteerde u (vreemd genoeg) steevast de Westerse/Gregoriaanse kalender toen u naar bepaalde data werd gevraagd en gesteld of u dan met de Afghaanse kalender vertrouwd was, bleek dit niet het geval. U merkte nogal vreemd genoeg op dat u geboren werd in "1396. 1395" – 2016-2018 volgens de Gregoriaanse kalender, eerder bevreemdend. U kon zich verder slechts zeven maanden van de Afghaanse kalender herinneren en welke de winter- en zomermaanden waren wist u niet. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou u ginds niet lang verbleven hebben overtuigt allerm minst. Immers verklaarde u zelf (ofschoon allerm minst eenduidig) een groot deel van uw jeugd te hebben doorgebracht in Afghanistan en ook nog na uw terugkeer ruim een jaar aldaar te hebben verbleven. Dat u dan zelfs met dergelijke basisbeginselen niet vertrouwd zou zijn, lijkt dan ook allerm minst ernstig. Hoe dan ook werd u gepolst naar de aanwezigheid van eventuele ziekenhuizen in de buurt, meende u wel dat er twee waren, al kon u hun namen niet herinneren. U gevraagd aan welke districten uw eigen district dan zou grenzen noemde u er correct drie, al bleek u Narang te zijn vergeten. Welke de districtscentra dan waren van de districten die u wel wist te benoemen, bleek u te zijn ontglipt. U vergat verder Nangarhar te vermelden toen u werd gevraagd naar aangrenzende provincies en op de vraag welke districten van Nangarhar zouden grenzen aan Khas Kunar, meldde u enkel Kuz Kunar. U had dan wel gehoord van Goshta, maar of dit nu een provincie of een district was, leek u pas na enige deliberatie met zekerheid te kunnen stellen. U wist verder slechts vier provincies te benoemen in Afghanistan en welke de hoofdsteden van deze provincies waren, wist u dan weer helemaal niet. U beweerde daarnaast dat er een school zou worden gebouwd in uw district, maar hoe die heette wist u niet. Evenmin had u weet van andere scholen, noch kon u er ook maar één bij naam noemen. U beweerde bij uw terugkeer naar Afghanistan als kleermaker aan de slag te gaan en gevraagd hier meer over te vertellen, bleef u bijzonder karig met informatie. U dan, bijvoorbeeld, gevraagd waar u uw stoffen vandaan haalde antwoordde u nogal weinig afdoende dat uw vader die ging kopen, maar waar dat was, wist u evenmin. U stelde dat het de bazaar van Arazai was, maar hoe die heette, wist u niet. Zo ook gevraagd welke kleren u maakte antwoordde u "We noemen het kleren" en gepolst naar de typische benamingen voor de Afghaanse klederdracht, moest u het antwoord vreemd genoeg schuldig blijven. U beweerde opmerkelijk genoeg ook altijd te worden betaald in "roepies" en gevraagd hoeveel Afghani 100 roepies was, antwoordde u nogal bevreemdend "100 roepies van uw land". U verder gevraagd naar de leiders in uw district noemde u vijf leden van de 'jirga', maar veel informatie over deze personen had u niet. U benoemde verder een zekere "Zewarsha Sadat" als het districtshoofd, maar sinds wanneer hij die functie uitoefende wist u niet. U had verder geen enkele informatie over hem en ook over Nazir, volgens u de politiecommandant, kon u niets kwijt. U wist verder geen enkel andere prominente inwoner van Khas Kunar te benoemen. Dat u dan wel bepaalde namen zou kunnen noemen, doch het u steevast aan verdere informatie ontbrak, overtuigt allerm minst en wijst op een zeker ingestudeerd karakter van uw verklaringen.

U had geen idee wie de leiders van de taliban waren in Khas Kunar en over de "kleine leiders" die u dan wel benoemde, wist u dan weer niets te vertellen. U gevraagd of Daesh aanwezig was in uw district, meende u dat dat het geval was, doch onder welke naam zij in Afghanistan opereren wist u niet. U tot slot gevraagd naar recente incidenten vlak voor uw vertrek stelde u dat een familielid ooit een meisje had ontvoerd en hij gedood werd, doch hoe het slachtoffer heette, wist u niet. U haalde verder aan dat Daesh ooit naar 'Charbel' zou zijn gekomen, maar wanneer dat was, wist u niet beter te plaatsen dan "drie jaar geleden". Vreemd genoeg bleek u zich verder niets meer te herinneren en pas toen u werd gewezen op de (nochtans frequente) aanvallen vanuit Pakistan, bleek u zich deze plots voor de geest te kunnen halen. U meende zich verder een aardbeving te herinneren, doch wist ook deze (weinig verrassend) niet beter te situeren dan "drie jaar geleden" (CGVS, 5,8, 12-13, 16-18, 22, 23-24, 27-29). Bovenstaande gebrekkige verklaringen overtuigen allerm minst en aldus blijkt uit bovenstaande dat u niet de waarheid heeft verteld over uw herkomst en uw meeste recente verblijfplaatsen, waardoor logischerwijs ook de geloofwaardigheid van uw problemen in het gedrang komt.

Echter, de ongeloofwaardigheid van uw relaas zou ook blijken uit volgende tegenstrijdige en weinig overtuigende verklaringen. Zo meende u dat uw problemen startten na de dood van uw broer, maar gevraagd wanneer hij het leven zou hebben gelaten kon u dit niet beter plaatsen dan 2013 "ongeveer". Daargelaten u geen enkel stuk neerlegde ter staving van zijn overlijden en dit aldus niets meer dan een blote bewering is, bleek u ook maar weinig over zijn wedervaren te kunnen vertellen. Zo zou hij zich willen aansluiten bij het leger, maar zou de taliban hier weinig zin in hebben gehad. Om te verklaren hoe zij dat te weten zouden zijn gekomen verwees u nogal vaag naar het bestaan van spionnen in Afghanistan en gepolst hoe u zeker wist dat de taliban hiervoor verantwoordelijk waren, meende u dat zij eisten dat u zich samen met uw andere broer bij hen zou aansluiten. Vreemd genoeg zou uw familie nooit hulp hebben gezocht voor deze problemen en waarom de taliban, die uw familie toch als vijand zag, u zou willen rekruteren, bleek ook u niet te kunnen verklaren. Wat er ook van zij, u stelde te zijn teruggekeerd naar Afghanistan (supra), doch dat u dergelijk risico zou lopen gezien u aldaar door de taliban werd gezocht, raakt werkelijk kant noch wal. Wat er ook van zij, u beweerde dat zij u een brief zouden bezorgen, maar wanneer dit was, bleek u niet beter te kunnen plaatsen dan "ongeveer in 2016". Wie zij waren wist u evenmin en waarom u nog enkele maanden zou wachten alvorens Afghanistan definitief te verlaten, is evenmin logisch. Zo ook is het weinig logisch dat uw ene broer, die in tegenstelling tot u altijd in Afghanistan zou hebben gewoond, nooit eerder het land zou zijn ontvlucht. Wat er ook van zij, dat u bij uw inschrijving als niet-begeleide minderjarige vluchteling slechts één broer zou vermelden (A.N.) is niet ernstig en ondermijnt uw geloofwaardigheid dan ook compleet (CGVS, p. 19-22). Bovenstaande tegenstrijdige verklaringen overtuigen allerm minst, zijn tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en ondermijnen ook de geloofwaardigheid van uw relaas compleet."

De overige door verzoeker neergelegde documenten zijn niet van die aard om de geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen. Wat de neergelegde kopieën van de taskara's van zijn vader en grootvader (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 1) betreft, merkt de Raad op dat dit ook kopieën betreffen waarvan de inhoud gemakkelijk via knip- en plakwerk kan worden gemanipuleerd. De door verzoeker neergelegde foto van zijn oudere broer B.M. (*Ibid.*, nr. 2) kan verzoekers herkomst of relaas niet staven. De Raad merkt verder op dat verzoeker thans bij aanvullende nota nog verschillende documenten neerlegt ter staving van zijn herkomst en relaas, doch hij licht niet toe waarom hij deze pas in deze fase van de procedure kon neerleggen. De neergelegde bevestigingsbrief (aanvullende nota, stuk 1) dateert blijkens inhoud reeds van het jaar 1395 (2016-2017). In het licht van deze vaststelling is het niet aannemelijk dat de brief vermeldt dat het aan het "geachte departement vluchteling van België" gericht is, gezien verzoeker verklaarde dat hij in 2016 en 2017 nog in Afghanistan verbleef en pas op 16 juni 2018 het land verliet (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 6), terwijl hij bovendien nog verklaarde dat hij in België een verzoek om internationale bescherming indiende, omdat hij onderweg hoorde dat België beter was dan andere landen (*Ibid.*, p. 11). Dergelijke vaststellingen doen dan ook op ernstige wijze afbreuk aan de authenticiteit en bewijswaarde van dit document. Wat de neergelegde dreigbrief van de taliban (aanvullende nota, stuk 2) betreft, waarvan eerder een kopie werd neergelegd (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 5, nr. 3), stelt de Raad vast dat de inhoud van dit document niet overeenstemt met verzoekers verklaringen. Uit de dreigbrief blijkt immers dat deze werd opgesteld op 19 januari 2016, hetgeen niet in overeenstemming te brengen valt met verzoekers verklaringen dat hij de dreigbrief pas ontvangen heeft twee of drie maanden na zijn terugkeer naar zijn regio, hetgeen hij tevens situeert in 2016 (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 21). Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat de brief vermeldt dat verzoeker en zijn broer zich moeten aansluiten en "als ze sterven, zouden ze een martelaar zijn" (*Ibid.*, p. 22), terwijl de brief deze feiten niet vermeldt. Dergelijke vaststellingen doen afbreuk aan de bewijswaarde van de neergelegde dreigbrief.

De werkbades van verzoekers vader (aanvullende nota, stuk 3) kunnen evenmin verzoekers herkomst uit Khas Kunar noch zijn relaas staven, gezien deze geen betrekking hebben op verzoeker en bovendien werden opgemaakt te Kabul en Nangarhar. De Raad wijst er ten overvloede op dat de authenticiteit van deze documenten wordt ondermijnd doordat één van de badges “*deminng*” vermeldt in plaats van “*deminig*” vermeldt en ook werd uitgegeven door “*drector opration*”.

De Raad benadrukt hierbij nog dat uit objectieve informatie (Landeninformatie, stuk 6, nr. 1), met name de “*COI Focus: Afghanistan. Corruptie en valse documenten*” van Cedoca van 14 januari 2021, blijkt dat er in Afghanistan op grote schaal gefraudeerd wordt met documenten en nagenoeg alle documenten vervalst worden of via corruptie, zowel in Afghanistan als daarbuiten, kunnen worden aangekocht. De door verzoeker neergelegde foto's (aanvullende nota, stuk 4) kunnen ten slotte evenmin volstaan om verzoekers herkomst uit Khas Kunar te staven, gezien niet kan worden uitgemaakt waar, wanneer of onder welke omstandigheden deze werden genomen of wie de personen betreffen op de foto's. Verzoeker licht dit evenmin verder toe in zijn aanvullende nota. De Raad wijst er in dit verband nog op dat verzoeker geen recente foto van zichzelf in zijn regio van herkomst neerlegt, hoewel hij hier volgens zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud wel over zou beschikken (Notities van het persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 14-15).

Gelet op wat voorafgaat, maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in Afghanistan. Immers, indien verzoeker daadwerkelijk meent dat hij een nood heeft aan internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat hij de instanties belast met het onderzoek van zijn verzoek om internationale bescherming van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten en de instanties correct informeert over zijn identiteit, plaatsen van eerder verblijf en de problemen die tot zijn vlucht hebben geleid. Aldus kan de loutere verwijzing naar verzoekers Afghaanse nationaliteit en voorgehouden doch niet aangetoonde langdurig verblijf in Pakistan niet volstaan om in verzoekers hoofde het bestaan van een nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood immers *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, in gebreke. De Raad kan daarom enkel vaststellen dat verzoeker zelf meent dat zijn werkelijke profiel, herkomst en redenen voor zijn komst naar België geen internationale bescherming rechtvaardigen.

De verwijzing naar algemene informatie met betrekking tot de situatie van terugkeerders vanuit Pakistan naar Afghanistan is aldus niet dienstig, gezien verzoeker in gebreke blijft om zijn persoonlijke problemen aannemelijk te maken en deze aan de algemene informatie te verbinden.

Een verwijzing naar rechtspraak van de Raad en de Raad van State is verder niet dienstig bij gebrek aan precedenterwerking. Bovendien wordt ieder verzoek om internationale bescherming op de individuele merites beoordeeld.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op zijn asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet.

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet loopt, een verwijzing naar zijn relaas evenmin volstaan. Hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist.

Uit de bespreking van verzoekers relaas blijkt dat hij zijn identiteit, reële verblijfssituatie en leefomstandigheden voor zijn aankomst in België niet kan verduidelijken. Verzoeker maakt hierdoor zelf het bestaan van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk. Aangezien het bijgevolg vrijwel onmogelijk is een correct beeld te krijgen van verzoekers werkelijke herkomst, is het dienvolgens evenzeer onmogelijk een correct beeld te krijgen van een eventuele nood aan subsidiaire bescherming.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien juli tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP